

[Kirkeministeren.]

har været fremsat; man har været nødt til efter bedste evne at skønne over, hvilke arbejder det har måttet anses for mest påkrævet at få udført indenfor de givne finansielle rammer. Foruden de finansielle hensyn må jeg også nævne materialesituationen og den fremherskende mangel på arbejdskraft, som er tilstede.

Jeg tror, at det af det her anførte fremgår, at de forhold, som er skyld i, at der ikke har kunnet optages bevilling til opførelse af nye kirker, er af en sådan art, at kirkeministeriet ikke har nogen videre indflydelse på det; de er afhængige af hele den situation, vi i øjeblikket befinder os i, og også kirkeministeriet må indordne sig under disse forhold. Jeg tør desværre ikke stille det ærede medlem i udsigt, at det skulle blive muligt på tillægsbevillingsloven for indeværende år at optage bevillinger til det her omtalte formål, hvor gerne jeg end ønskede, at det inden længe ville være gør ligt at yde den fornødne støtte fra statens side til opførelse af nye kirker i Farre og Vorslunde og de andre steder i landet, hvor der er stærk trang til en ny kirke, og hvor der fra den stedlige befolknings side er vist lige så stor offervilje for sagens gennemførelse som i disse sogne.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

De forskellige spørgsmål og henstillinger, der under den forløbne del af finanslovdebatten er henvendt til mig, har jo været af rent saglig karakter, og jeg skal tillade mig at knytte nogle bemærkninger til de problemer, der af de forskellige ærede medlemmer er sat til diskussion.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen omtalte en del af de blade og brochurer, som er udsendt fra institutioner under forsvarsministeriet, og opholdt sig særlig ved en piece, som hedder „Før sessionen“, og som er uddelt til de unge værnepligtige, til dem, der skal møde på session. Jeg forstod på det ærede medlem, at han i og for sig ikke havde noget at indvende imod, at man gav de værnepligtige en forhåndsvejledning om alle de praktiske forhold, man må tage i betragtning, når de unge mennesker står foran beslutningen om at skulle vælge våbenart el. lign. Men det ærede medlem havde nogle bekymringer med hensyn til bekosteligheden af det arrangement, der her er sat i gang.

Må jeg om hele dette spørgsmål give den almindelige oplysning, at det gennem flere år har været praksis at give en vejledning til de værnepligtige om indkaldelse, fri-

nummer og CB-tjeneste, om nummerbytning, udsættelse o. s. v., om de beklædningsgenstande, de skal medtage, når de skal ind som soldater, om uddannelsen til hæren og en hel række andre spørgsmål. Hele denne oplysningstjeneste har naturligvis både en bestemt baggrund og en bestemt hensigt. Baggrunden for den er den enkle, at masser af værnepligtige hvert eneste år har bestormet både udskrivningsvæsenet og forsvarsministeriet med en række forespørgsler både om det ene og det andet. Besvarelsen af disse spørgsmål har været forbundet med et betydeligt arbejde indenfor de pågældende institutioner og har også medført en række omkostninger til papir, porto, o. s. v. Da erfaringen har vist, at disse forespørgsler så nogenlunde er et årlig tilbagevendende fænomen, har man fundet det mest praktisk og formålstjenligt på forhånd at give de værnepligtige svar på de spørgsmål, som man uvægerligt vidste ville blive rejst, således at man kunne spare en hel mængde overflødig korrespondance.

Det er rigtigt, at man efter alment anerkendte journalistiske principper har søgt at gøre denne vejledning for de unge mennesker så læseværdig som muligt gennem fremstillingen og udstyret af den pågældende piece, bl. a. som en hjælp for de værnepligtige, når de på sessionen skal oplyse, hvilken tjeneste de har størst interesse for, og hvilken tjeneste de selv mener at de har lettest ved at tilpasse sig. Det er altså en overmåde nyttig vejledning for de unge mennesker. Jeg er med det ærede medlem ganske enig i, at der ikke skal ødsles med penge, heller ikke til dette formål, men det er der heller ikke tale om. Hvad specielt papirudgifterne angik — og det berørte det ærede medlem —, er forholdet dette, at papiret til den piece, det ærede medlem omtalte, trods prisstigning og andet har været nogle procent billigere, end tilfældet var for de piecer, der blev sendt ud de foregående år, og det endda til trods for, at denne sidste piece, „Før sessionen“, måske ved hele sin typografiske opsætning virker mere fiks og ser dyrere ud end de tidligere års tryksager om det samme spørgsmål.

Det ærede medlem har ret i, at oplaget er godt og vel 30 000, nærmere bestemt 35 000, og fremstillingsprisen har udgjort ca. 19 øre pr. stk. Når man imidlertid trækker udskrivningsvæsenets og forsvarsministeriets udgifter til papir, konvolutter, porto o. s. v. fra, altså de udgifter, som er en følge af de værnepligtiges direkte forespørgsler i sin tid henholdsvis til udskrivningsvæsenet og til forsvarsministeriet, vil